

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Sahman benediktean wanaç

Nerses <Lambronac'i>

Wenetik, 1880

Vita et memoria Sancti Patris Benedicti, ex martyrologio Armeniaco die
XXI martii

urn:nbn:de:hbz:5:1-8106

VITA ET MEMORIA

SANCTI PATRIS BENEDICTI

EX MARTYROLOGIO ARMENIACO

DIE XXI MARTII

Pater noster Sanctus Benedictus ex magna Urbe Romanus, (*sic*) piis et timoratis parentibus natus, fama bonæ indolis, modestia ac angelicis moribus præditus erat. Ab incunabulis vitam egit in oratione, mortificatione et jejunio. In scientia Domini doctus; plebeja, more pauperum, indutus tunica, religiosas frequentabat domos: prudens quasi non esset, sciens sub specie rudis, sapiens in visu stulti; domum, parentes, propinquos et cuncta bona deseruit. Dum (fugiens consisteret) in deserto, accidit (quadam die) ut frumentum in vase ligneo decoctum ipsi (pia) mulier afferret, quæ, invidia Diaboli, procidens in terram, vas (ligneum) in duas partes discidit. Hæc flebat et lamentabatur eo quod capisterium commodatum habebat. Sed Pater Sanctus duo vasis fragmenta in manus accipiens lacrymis lavit et junxit, quæ, Dei nomine, statim cohæserunt. Multi hoc (prodigium) audientes ac videntes admirati sunt laudantes Deum; atque (pii Juvenis) fama percubuit, magnisque honoribus Dei Servus extollebatur. Sed hic, spreta mundi gloria,

fugit et reperit a Romana Urbe millibus fere passibus (*sic*) dissitam Specum.

Vir Dei Sanctus Benedictus erat (solus) cum Monacho, cui nomen Romanus. Hic tantummodo noverat Dei Servum et annis tribus furtim ei serviebat atque convenientem ministrabat victum ad interiora usque illius Specus pertingens. (Affuit autem tempus), quo Deo placuit sic Servum suum revelare : Sacerdoti cuidam multa fercula domi suæ in Die Paschæ paranti apparuit Dominus dicens : Servus meus Benedictus esurit peregre in Specu altissima degens : fer ad eum edulium Paschæ quod parasti tibi. Exurgens (protinus) Sacerdos abiit cum ferculis (pergens) ad ostium Specus ; (quo cum pervenisset) Sanctum salutavit dixitque ei : Suscipe, Pater, et comede quod tibi Deus mittit, obsonium, quia hodie dies est Paschæ : hoc (Vir) Sanctus nesciebat. Iterum Sacerdos : Vere Pascha est hodie Resurrectionis Dei et Domini Nostri Jesu Christi ; (hæc est dies) magnæ letitiæ, abstinere tibi minime congruit, quia me misit Dominus ad te ; surge et donum Dei pariter simul sumamus. (Ambo itaque) surgentes ac benedicentes Dominum, sumpserunt cibum. Et Sacerdos, accepta a Sancto benedictione, domum repetiit glorificans Deum.

Ex die illa multi Benedictum virtutum fama agnoscentes, pro consolatione spiritus ad eum confluebant. Quadam die silentio (Virum) Sanctum vacantem spiritu fornicationis Dæmon exagitat ; sed ille circumspiciens, videns spinetum, nudum se se in illud injecit inter spinas revolvens totumque corpus trasfodiens : exinde Virum Sanctum impuris cogitationibus Dæmon amplius tentare nequivit. Tunc (Pater) Sanctus erat viginti quinque annorum, et pœnitens sic ad quinquaginta usque annos (*sic*) processit. Monasterii cujusdam Religiosi rogantes adierunt illum ut fieret eorum Superior. Ivit ipse cum illis, qui admirabilis vitæ ejus deinde pertæsi venenatum ei poculum porrexerunt : is

vero, facto signo crucis feliciter bibit. Altera quoque die venenum illi iterum obtulerunt; verum ab eodem super vas signo crucis producto, confregit vas et venenum effusum est. Quocirca Sanctus valedicens illis se ad propria recepit.

Multi affluebant ad eum, cujus vitam et virtutes discentes Religiosi fiebant. Quamobrem ejus jussu duodecim Monasteria condita sunt, ac roborati ejus magisterio (Religiosi) incumbabant virtuti. Statuit ut Monasterium quodlibet adamussim decem (*sic*) tantum Monachi incolerent. Aliquando dum fratres murum parant construere, paries, paulo altius erecta, corruit oppressitque ex fratribus unum, filium cujusdam divitis. Vir Dei intra cellæ suæ claustra orationi vacabat: (itaque factum) cum lacrymis eidem nuntiarunt, qui dilaceratum puerum ad se jussit afferri; quem ferre ad prodigiosum Virum nonnisi in sacco quiverunt, etenim (collapsi saxa parietis) ejus membra contriverant. Tum Sanctus Vir, missis foras fratribus, cœpit orare Deum petens resurrectionem fratris. Et mirares! vix orationem (Pater Sanctus) compleverat, cum puer, discerptus membris, continuo e somno veluti concussus est, et (ut prius valentem) Sanctus (Vir) ad eundem iterum laborem misit, ut ipse (quoque) cum fratribus parietem collapsam attolleret.

Servus Dei prophetiæ donum etiam accepit a Domino, futura tamquam præterita, stupore audientium, vaticinans. Attila (*sic*) Gothorum Rex fama percitus tanti Viri, prophetico spiritu pollentis, cogitavit ad eum se conferre an res ita esset exploraturus. Prope distans unum ex militibus regiis vestibibus indutum, comitante exercitu ad Sanctum Virum, ipse vero sequens, solemniter misit. Quem Sanctus Pater Benedictus ut vidit, clamavit ad eum dicens: Recede, recede, fili; quod (geris) tuum non est: ille autem pudens cecidit ad pedes Patris veniam petens ab eo.

Alio tempore in regione Campaniæ fames valida

exorta est; in Monasterio autem quinque tantum panes inveniebantur, et tristabantur fratres; quibus ait Sanctus Pater Benedictus: Animo ne despondeatis, fratres, quia cras abundanter et plene habebitis: et mane (crastina) ducentos farinæ modios ante januam invenerunt, stupueruntque gloriam dantes Deo.

Beatus Pater Benedictus habebat Sororem, cui nomen Scholastica, quæ ab unguiculis mortificationi incumbibat, et Monaca degebat in claustro. Frater (ejus) semel in anno visitabat eam et revertebatur. Cum Sanctus ad Sororem veniebat, in meditatione Scripturarum Sanctarum se cum ipsa exercebat. (Contigit aliquando) ut simul cibum caperent sub sero; flens ejus Soror rogabat eum ut secum usque in crastinum maneret de æterna lætitia locuturus. (Pater) Sanctus dixit: Soror mea, extra cellam morari non possum. Clara erat et serena dies illa: Virgo tamen Dominum oravit, et subito cælum in grandinem et effusissimum imbrem erupit, ita ut Beatus (Pater) ad suam cellam regredi non posset. Dixit autem Virgini: Quid est, Soror mea, quod fecisti? Cui Virgo: rogavi te, Frater, et me audire noluisti; Deum (meum) rogavi et illico audivit me.

Beatus Benedictus et miraculis et doctrina evasit clarissimus; ideo Statuta condidit (præclara) pro Monachis Cœnobitis, qui (tanti Magistri) monita implentes modestia excellunt omnes. Ceterum qui insigne hoc Institutum addiscere cupit, Regulam, quam (Sanctus Pater) dictavit, perlegat.

Sanctus Pater Benedictus suæ dormitionis præscius, absentes ac præsentis suos discipulos vocavit, qui subito adstiterunt: ille vero ante sextum (sui exitus) diem aperiri sibi sepulturam jussit. (Interim) ipse dolore acri in dies (magis) languebat; et sexta die se jussit tolli et (a discipulis) in Oratorium deferri; et stans contra Sacrum Altare oravit Dominum (ibique) Sanctissimo Viatico se communivit, protendit brachia,

Deo gratias retulit et expiravit. Discipuli ejus modestis lacrymis (plorantes) eum reclinaverunt atque psalmis et hymnis in sepulchro posuerunt.

Uni discipulorum, qui cum eo erat, et alteri longius posito, revelatio visionis indissimilis facta est, quæ est sequens: Viderunt multitudinem cœlestis militiæ in vestitu deaurato e loco dormitionis Sancti (Patris) in aciem positam ad Cœlum usque pertingens ad Orientem, et viros splendentes cum accensis in manibus lampadibus: cum ecce in candidiori veste Venerabilior desuper apparuit, cujus esset via, quam cernerent, inquisivit. Illi se nescire professi sunt; quibus ipse ait: Hæc est via, qua cœlum Servus Dei Benedictus ascendit. Quam visionem præsentibus et absentibus duo fratres retulerunt, qui gratulanter laudaverunt Deum.

Religiosus quidam, dum viveret (Sanctus Benedictus) abiit ad propria injussus, et obiit. Sepultum terra non operiebat; itaque Parentes ejus cum lacrymis Sanctum Patrem Benedictum adierunt, qui, peracto Missæ Sacrificio, partem Hostiæ dedit eis, dixitque: Ponite eam super pectus defuncti, ut in pace quiescat in sepulchro, et fuit ita precibus Sancti (Patris).

Alia multa Sanctus Pater Benedictus miracula patravit dum adhuc in terris viveret et defunctus, in Jesu Christi gloriam Domini Nostri.

Plenus dierum quievit in Christo.

THE [illegible] OF [illegible]

[illegible text block]

[illegible text block]

[illegible text block]

Bucheinband von
JOSEF ERDMANN
BONN, Dottendorferstr. 144